

दानिएलको पुस्तक - एक सय पचासी

देहधारी देवत्वः पत्रुसको गहन स्वीकारोक्ति र त्यसका निहितार्थहरू

Jeff Pippenger

2024-04-15

जब पतरसले ख्रीष्ट को हुनुहुन्छ भनी चेलाहरूले के भन्छन् भन्ने ख्रीष्टको प्रश्नको उत्तर प्रस्तुत गरे, तब उनले येशू अभिषिक्त जन, ख्रीष्ट, अर्थात् मसीह हुनुहुन्छ भनी पहिचान गरे। उनले उहाँ परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भनेर पनि भने।

जब येशू कैसरिया फिलिप्पीको सिमानामा आउनुभयो, उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई सोध्दै भन्नुभयो, “मानिसहरूले म, मानिसको पुत्र, को हुँ भनी भन्छन्?” तिनीहरूले भने, “कसैले तपाईंलाई यूहन्ना बप्तिस्मा दिने भन्छन्; कसैले एलियाह; अनि अरूहरूले यर्मिया वा अगमवक्ताहरूमध्ये एक जना भन्छन्।” उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तर तिमीहरू मलाई को हुँ भनी भन्छौ?” तब शिमोन पत्रुसले उत्तर दिएर भने, “तपाईं ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, जीवित परमेश्वरका पुत्र।” येशूले उत्तर दिँदै उनलाई भन्नुभयो, “धन्य हौ, शिमोन बारयोना; किनकि मासु र रगतले तिमीलाई यो प्रकट गरेको होइन, तर स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताले हो। अनि म पनि तिमीलाई भन्दछु, तिमी पत्रुस हौ, र यस चट्टानमाथि म मेरो मण्डली निर्माण गर्नेछु; र अधोलोकका ढोकाहरूले यसमाथि विजय पाउनेछैनन्। अनि म तिमीलाई स्वर्गको राज्यका कुञ्जीहरू दिनेछु; र तिमीले पृथ्वीमा जे बाँध्नेछौ, त्यो स्वर्गमा बाँधिएको हुनेछ; अनि तिमीले पृथ्वीमा जे फुकाउनेछौ, त्यो स्वर्गमा फुकाइएको हुनेछ।” मत्ती 16:13-19।

पवित्र आत्माको पत्रुसद्वारा एक लाख चवालीस हजारले बुझ्नुपर्ने मूलभूत सत्य प्रस्तुत गर्नुभयो। उहाँले त्यो पानियममा गर्नुभयो, जुन कैसरिया फिलिप्पी थियो। पानियम अजिङ्गरको उपासनामा सबैभन्दा पवित्र मन्दिरस्थल हो, किनकि युनानले संसारको प्रतिनिधित्व गर्दछ, र अन्तिम दिनहरूमा संसार संयुक्त राष्ट्रसंघ हो, जो अजिङ्गरको पृथ्वीगत प्रतिनिधि हो। “नरकका ढोकाहरू” भन्ने पदावली युनानी बाख्रा-देवता पानको मन्दिरको नाम हो। त्यो मन्दिर पानियमको मुहान रहेको एउटा गुफाको सामुन्ने निर्माण गरिएको थियो। पानियमको त्यो मुहानले यर्दन नदीलाई पोषण गर्थ्यो, जो ख्रीष्टको एउटा प्रतीक हो।

“Jordan” नामको अर्थ “ओर्लने” हो, र यसले आफ्नो प्रवाह उत्तरी इस्राएलको पर्वतीय क्षेत्रबाट आरम्भ गर्छ, जहाँ यसले आफ्नो मुख्य स्रोत हर्मोन पर्वतमालाको सर्वोच्च शिखर माउन्ट हर्मोनका मुहानहरूबाट लिन्छ, जहाँ “नरकका ढोकाहरू” भनिने मूल अवस्थित छ। Hermon को अर्थ “पवित्र” हो र “Jordon” को अर्थ “ओर्लनु” हो। यर्दन नदी माउन्ट हर्मोनका उच्च भूभागबाट बग्दै यर्दन भ्रंश उपत्यकाबाट तल ओर्लन्छ र अन्ततः मृतसागरमा पुग्छ, जो पृथ्वीको सतहको सबैभन्दा होचो बिन्दु हो।

यर्दन नदीलाई पोषण गर्ने, पानको मन्दिरबाट उत्पत्ति भएका, र अन्ततः पृथ्वीको सबैभन्दा तल्लो स्थानमा पुग्ने ती पानीहरूले परमेश्वरका पुत्रले सबैभन्दा उच्च पवित्र पर्वत छोडेर यस संसारको सबैभन्दा तल्लो “मृत सागर” मा ओर्लँदा गर्नुभएको अवतरणलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। स्वर्गबाट क्रूसको मृत्युमा ख्रीष्टको अवतरणले उहाँले पतित मानिसको देह आफूमाथि लिनुभयो भन्ने कुरालाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छ, किनकि स्वर्गदेखि क्रूससम्मको उहाँको यात्रा “नरकका ढोकाहरू” बाट उत्पन्न भएका पानीहरूले पोषित भएको थियो।

मृत सागर पृथ्वीको सबैभन्दा तल्लो स्थान मात्र होइन, यो पृथ्वीका सबैभन्दा नुनिला जलहरूमध्ये पनि हो—समुद्रभन्दा नौ गुणा बढी नुनिलो। मृत सागरद्वारा प्रतिरूपित क्रूसमा ख्रीष्टको मृत्यु नै त्यही स्थान हो जहाँ उहाँले धेरैसँग आफ्नो करार पक्का गर्नुभयो।

अनि तेरा अन्नबलिको प्रत्येक भेटीलाई तैले नूनले स्वादिलो पार्नू; तेरा अन्नबलिबाट तेरा परमेश्वरको करारको नून नघट्न दिनू; तेरा सबै भेटीहरूसँग तैले नून चढाउनू। लेवीव्यवस्था 2:3.

हेर्मोन पर्वतका मूलहरूबाट बग्दै आउने क्रममा, यर्दन नदी गालील समुद्रबाट भएर जान्छ, जसलाई तिबेरियस ताल र किन्नरेत ताल पनि भनिन्छ। गालीलको अर्थ “कब्जा” वा “मोड़-बिन्दु” हो। तिबेरियस अगस्टस कैसरपछि शासन गर्ने रोमी शासकको नाम हो, र तालको आकारका कारण यसलाई किन्नरेत भनिन्छ, जसको अर्थ “वीणा” वा “लायर” हो। मानवजातिका लागि त्यो मोड़-बिन्दु तब आयो जब तिबेरियस कैसरले शासन गरिरहेको थियो र येशूलाई क्रूसमा चढाइयो, र स्वर्गको हरेक वीणा मौन पारियो। “नरकका ढोकाहरू” अर्थात् यूनानी देवता पानको मन्दिरसँग सम्बन्धित यर्दन नदीको भौगोलिक साक्ष्यले पवित्र आत्माको प्रेरणाद्वारा पत्रुसले घोषणा गरेको साक्ष्यतर्फ संकेत गर्छ।

ख्रीष्टको अवतार बनेको दिव्यता र मानवताको त्यो संयोजन थियो, जुन त्यस बेला सम्पन्न भयो जब परमेश्वरका दिव्य पुत्रले आफूमाथि मानवीय देह धारण गर्नुभयो; यसरी, पानको मूलबाट निस्केका जलले यर्दन नदीलाई पोषण दिएझैं, दिव्यतालाई मानवतासँग संयुक्त गर्नुभयो। पानको मूललाई पोषण दिने कुरा हेर्मोनका पर्वतहरूमा परेको शीत, वर्षा र हिउँ थियो; हेर्मोनले “पवित्र” पर्वतलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जो माथिको यरूशलेम हो।

दाऊदको आरोहणको गीत। हेर, दाजुभाइहरू एकतामा सँगै बस्नु कति असल र कति रमणीय कुरा हो! यो टाउकोमाथिको बहुमूल्य अभिषेकको तेलझैं हो, जो दाहीमा बगेर झर्‍यो, अर्थात् हारूनको दाहीमा; र जो उसको वस्त्रका किनारासम्म ओर्लियो; हेर्मोनको शीतझैं, र सियोनका पर्वतहरूमा ओर्लने शीतझैं: किनकि त्यहीं परमप्रभुले आशिष, अर्थात् सदासर्वदाको जीवन, आज्ञा गर्नुभयो। भजनसंग्रह १३३:१-३।

हारूनको दाहीमा तलसम्म बगेको “बहुमूल्य अभिषेकको तेल” त्यही तेल थियो, जुन उनलाई र उनका छोराहरूलाई परमेश्वरका पूजाहारीहरूका रूपमा अभिषेक गर्दा प्रयोग गरिएको थियो।

अनि तैले वेदीमाथि भएको रगत र अभिषेकको तेल लिएर हारूनमाथि, उनका वस्त्रहरूमाथि, अनि उनका छोराहरूमाथि, र उनीसँगै उनका छोराहरूका वस्त्रहरूमाथि छर्किन्; यसरी उनी, उनका वस्त्रहरू, उनका छोराहरू, र उनीसँगै उनका छोराहरूका वस्त्रहरू पवित्र ठहरिनेछन्। प्रस्थान २९:२१।

पत्रुसले सबै चेलाहरूको स्वीकारोक्ति व्यक्त गरे, र त्यसो गर्दा उनले ती एक लाख चवालीस हजारको स्वीकारोक्ति पनि व्यक्त गरे, जो एकीकृत याजकीय समूहको रूपमा अभिषिक्त हुनुपर्ने छन्, जसलाई एउटा झन्डाको रूपमा उचालिएको छ। हारूनलाई अभिषेक गर्ने “तेल” माउन्ट हेर्मोनको शीत पनि थियो, र सियोनका पर्वतहरूको शीत पनि थियो। “तेल” र “शीत” त्यो सन्देश हुन्, जसले पवित्र आत्माको अभिषेकलाई प्रतिनिधित्व गर्छ।

हे आकाशहरू, कान देओ, र म बोल्नेछु; अनि हे पृथ्वी, मेरो मुखका वचनहरू सुन। मेरो उपदेश वर्षाझैं झर्नेछ, मेरो वाणी शीतझैं चुहिनेछ, कोमल वनस्पतिमाथि पर्ने हलुका वर्षाझैं, र घाँसमाथि पर्ने झरीझैं: किनकि म परमप्रभुको नाउँको घोषणा गर्नेछु; हाम्रा परमेश्वरलाई महानता अर्पण गर। व्यवस्था ३२:१-३।

“शीत” सियोनका पहाडहरूमा ओर्लने “सिद्धान्त” हो, र यही अभिषेकको “तेल” हो, जसले अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका पूजाहारी भएका एक लाख चौवालीस हजारलाई एकतामा बाँध्दछ। सिद्धान्त वर्षाजस्तै झर्छ, र शीतजस्तै आसुत हुन्छ, किनकि त्यो “प्रकाशित” गरिएको छ। यो प्रकाशित गरिएको छ, किनकि स्वर्ग र पृथ्वीले उहाँको मुखका वचनहरू सुनुन् र कान थापून्, त्यही एकीकृत पूजाहारीत्वद्वारा, जो निशान हो र जसले मध्यरातको पुकार तथा ठूलो पुकारका सन्देशहरू घोषणा गर्दछ।

पहाडहरूमा शुभ समाचार ल्याउने, शान्तिको घोषणा गर्ने, असल कुराको शुभ समाचार ल्याउने, उद्धारको घोषणा गर्ने, र सियोनलाई, “तिम्रो परमेश्वरले राज्य गर्नुहुन्छ!” भन्ने जनका खुट्टाहरू कति सुन्दर छन्! तिम्रा पहरेदारहरूले आफ्नो स्वर उठाउनेछन्; तिनीहरू एकसाथ स्वर मिलाई गाउनेछन्: किनकि जब परमप्रभुले सियोनलाई फेरि पुनर्स्थापित गर्नुहुनेछ, तब तिनीहरूले आमनेसामने देख्नेछन्। हे यरूशलेमका उजाड स्थानहरू हो, आनन्दले उम्लेर निस्क, एकसाथ गाओ: किनकि परमप्रभुले आफ्ना जनलाई सान्त्वना दिनुभएको छ, उहाँले यरूशलेमलाई उद्धार गर्नुभएको छ। परमप्रभुले सबै जातिहरूका आँखाको सामु आफ्नो पवित्र भुजा उघार्नुभएको छ; र पृथ्वीका सबै छेउहरूले हाम्रा परमेश्वरको उद्धार देख्नेछन्। यशैया ५२:७-१०।

पछिल्ला दिनका चौकीदारहरू, जसलाई पत्रुसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, उद्धार र शान्तिको घोषणा गर्छन्, र तिनीहरू एकतामा रहनेछन्, किनकि तिनीहरूले आमने-सामने देखेछन्। यो तब हुन्छ जब “परमप्रभुले सियोनलाई फेरि ल्याउनुहुन्छ।” “फेरि ल्याउनुहुन्छ” भनी अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्दको अर्थ “उल्ट्याउनु” हो। जब परमप्रभुले सियोनलाई उल्ट्याउनुहुन्छ, त्यसको अर्थ सियोन तितरबितर पारिएको अवस्थाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएझैं बन्दीपनमा थियो, र बन्दीपन अन्त्य हुँदा त्यो अवस्था उल्टाइन्छ।

किनकि परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, बाबेलमा सत्तरी वर्ष पूरा भएपछि म तिमीहरूको हालचाल लिन आउनेछु, र तिमीहरूलाई यस ठाउँमा फर्काइ ल्याउने विषयमा तिमीहरूप्रति मैले बोलेको मेरो शुभ वचन पूरा गर्नेछु। किनकि म तिमीहरूका निम्ति मैले राखेका विचारहरू जान्दछु, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, शान्तिका विचारहरू, अनिष्टका होइन, ताकि तिमीहरूलाई आशा गरिएको अन्त दिन सक्ँ। तब तिमीहरूले मलाई पुकार्नेछौ, र गएर मसँग प्रार्थना गर्नेछौ, अनि म तिमीहरूको सुनुवाइ गर्नेछु। अनि तिमीहरूले मलाई खोज्नेछौ, र भेट्नेछौ, जब तिमीहरूले आफ्नो सारा हृदयले मलाई खोज्नेछौ। र म तिमीहरूद्वारा भेटिनेछु, परमप्रभु भन्नुहुन्छ; अनि म तिमीहरूको बन्दीवास फिर्ता ल्याउनेछु, र मैले तिमीहरूलाई धपाइ पठाएका सबै जातिहरूबाट र सबै स्थानहरूबाट तिमीहरूलाई बटुली ल्याउनेछु, परमप्रभु भन्नुहुन्छ; अनि जहाँबाट मैले तिमीहरूलाई बन्दी बनाइ लगाइएको थियो, त्यही ठाउँमा म तिमीहरूलाई फेरि ल्याउनेछु। यर्मिया २९:१०-१४।

सबै अगमवक्ताहरूले अन्तिम दिनहरूलाई सम्बोधन गरिरहेका छन्, र अन्तिम दिनहरूमा उहाँका मानिसहरू यस्तो बन्दी अवस्थामा छन्, जसलाई उल्ट्याइनु आवश्यक छ, ताकि अगमवाणीको साक्षी पूरा होस्।

परमप्रभुबाट यर्मियाकहाँ आएको वचन यसो भन्दछ: “इसाएलका परमेश्वर परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, मैले तँलाई भनेका सबै वचनहरू एउटा पुस्तकमा लेख। किनकि, हेर, दिनहरू आउँदैछन्, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, जब म मेरा प्रजा इसाएल र यहूदाको बन्दीवस्थालाई फेरि फर्काइदिनेछु, परमप्रभु भन्नुहुन्छ; र म तिनीहरूलाई तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिएको देशमा फर्काइदिनेछु, अनि तिनीहरूले त्यसको अधिकार गर्नेछन्।” यर्मिया ३०:१-३।

साढे तीन दिनको निद्रापछि, जसरी लाजरस चार दिनसम्म सुतेका थिए, र दानिएल एक्काइस दिनसम्म विलापमा रहेका थिए, त्यसरी नै माइकलले दुई साक्षीहरूलाई—जो उहाँका अन्तिम-दिनका जनहरू हुन्—पुनर्जीवित गर्नुहुन्छ र तिनीहरूलाई एकतामा ल्याउनुहुन्छ, साथै संसारभरि प्रकाशित गरिने एउटा सन्देशद्वारा तिनीहरूलाई अभिषिक्त पनि गर्नुहुन्छ। त्यो सन्देश हर्मोन पर्वतको “शीत” हो (पवित्र पर्वत), जसले पानको मूललाई पोषण दिन्छ, र त्यसपछि त्यसैले यर्दन नदीलाई पोषण दिन्छ। त्यस सन्देशद्वारा सम्पन्न भएको अभिषेकले येशूको अभिषेकलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले उहाँ ख्रीष्ट हुनुभएको समयलाई चिह्नित गर्‍यो, र जसलाई पत्रुसले पहिचान गरेका थिए।

जब पत्रुसले ख्रीष्टलाई परमेश्वरको पुत्र भनी चिनाए, तब उनले ख्रीष्टलाई परमेश्वरको पुत्र र मानिसको पुत्र दुवैका रूपमा प्रस्तुत गरे, जसरी “नरकका ढोकाहरू” का जलहरूले यर्दन नदीलाई पोषण गरेको रूपमा चित्रित गरिएको छ। पत्रुसको यो अंगीकार पवित्र आत्माको प्रेरणाद्वारा उत्पन्न भएको थियो, र त्यही सत्य—अर्थात् येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, अभिषिक्त जन हुनुहुन्छ, र उहाँ परमेश्वर तथा मानिस दुवै हुनुहुन्छ भन्ने सत्य—लाई येशूले त्यस्तो सत्यका रूपमा चिनाउनुभयो, जो परमेश्वरका अन्तिम-दिनका जनहरू विरुद्ध हुने युद्धको केन्द्रबिन्दु हुनेछ; ती जनहरूका विषयमा ख्रीष्टले प्रतिज्ञा गर्नुभयो कि तिनीहरू विजयी हुनेछन्, किनकि “नरकका ढोकाहरू” यस सत्यमाथि प्रबल हुने छैनन्।

सत्य यो हो कि सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, जसरी येशू उहाँको बप्तिस्माको समयमा अभिषिक्त हुनुभयो, त्यसरी नै एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने कार्य आरम्भ भयो, र त्यस इतिहासमा एउटा निराशा हुने थियो जसले उहाँका अन्त्य-दिनका जनलाई वध गर्ने थियो, जबसम्म उहाँले तिनीहरूलाई पुनर्जीवित गर्नुभएन र तिनीहरूको बन्दीगिरी उल्ट्याउनुभएन। पुनरुत्थानको प्रक्रियामा उहाँका जनलाई एउटै शक्तिशाली सेनामा एकीकृत गरिने कुरा समावेश छ, जुन एउटा ध्वजचिह्नको रूपमा उठाइन्छ। सडकहरूमा भएको मृत्यु पछि, पुनर्जीवित गर्ने, शुद्ध पार्ने, एकीकृत गर्ने, र उच्च पार्ने कार्य दानिएल अध्याय ११ का पद १० देखि १५ सम्म, साथै बाइबलका अन्य अंशहरूमा पनि चित्रित गरिएको छ। तर पद १३ देखि १५ मा ख्रीष्टले फेरि एकपल्ट आफ्ना चेलाहरूलाई कैसरिया फिलिप्पी, पानियममा

ल्याउनुभएको छ, र त्यहीँ परमेश्वरको छाप अनन्तताका लागि लगाइन्छ।

यी तथ्यहरूको गहिराइ हामीले बुझ्दा मात्र, हामी कैसारिया फिलिप्पीको साक्षीमा अवस्थित सत्यका प्रकाशहरूलाई चित्र सक्छौं। मत्तीको सोह्रौँ अध्यायको अठारौँ पदमा, सिमोन बारयोनाको नाम परिवर्तन गरी पत्रुस राखिन्छ, जसले हालैको एक लेखमा पहिले नै उल्लेख गरिएझैं एक लाख चवालीस हजारलाई प्रतीकात्मक रूपमा जनाउँछ। त्यस पदमा स्थापित गणितीय प्रकाशले येशूलाई अद्भुत संख्याकर्ताको रूपमा महिमित बनाउँछ, किनकि पत्रुसलाई एक लाख चवालीस हजारको प्रतिनिधित्व गर्ने रूपमा बुझ्न सकिने मात्र होइन, मत्ती 16:18 “phi” को गणितीय प्रतीक पनि हो।

“फाइ”सँग सम्बन्धित गणितबारे विचार गर्नुअघि, “फाइ” पानियम नगरका दुई नाममध्ये दोस्रो नाम “फिलिप्पी” शब्दको अंश हो भन्ने कुरा ध्यान दिनुपर्छ। पद अठारले येशूले पत्रुससित हिब्रू भाषामा बोल्नुभएको, त्यो ग्रीकमा अभिलेखित भएको, र पछि अङ्ग्रेजीमा अनुवाद गरिएको थियो भन्ने कुरा संकेत गर्दछ। ती तीन चरणहरूले आफ्नै वचनमाथि ख्रीष्टको नियन्त्रणलाई दर्शाउँछन्। जब उक्त शब्दलाई क्रमाङ्कित स्थानहरूको गुणन गर्ने गणितीय प्रणालीद्वारा विचार गरिन्छ, तब “पत्रुस” नाम एक लाख चवालीस हजारसँग समतुल्य ठहरिन्छ, जसले येशूलाई अद्भुत सङ्ख्यागणकका रूपमा जोड दिन्छ। यही पदमै, जहाँ येशूले उहाँले आफ्नो मण्डली निर्माण गर्नुहुनेछ भनी घोषणा गर्नुहुन्छ, त्यही अद्भुत सङ्ख्यागणकले अनुवाद प्रक्रियामाथि नियन्त्रण गर्नुभयो, ताकि सोह्रौँ अध्यायको पद अठारमा प्रतिपादित सत्यले “फाइ” को गणितीय प्रतीकलाई प्रतिनिधित्व गरोस्।

र म तिमीलाई यो पनि भन्दछु, कि तिमी पत्रुस हो, र यस चट्टानमाथि म मेरो मण्डली निर्माण गर्नेछु; अनि अधोलोकका ढोकाहरूले त्यसको विरुद्धमा विजय पाउनेछैनन्। मत्ती 16:18।

उहाँको मण्डली केवल येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ र उहाँ परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भन्ने सिद्धान्तमाथि मात्र निर्माण भएको छैन, तर यस तथ्यमा पनि आधारित छ कि उहाँ वचन हुनुहुन्छ, र वचनले गणित, व्याकरण तथा मानिसहरूका कार्यहरू समेत सबै थोकको सृष्टि गर्नुभएको छ र ती सबैमाथि शासन गर्नुहुन्छ।

उहाँमै हामीले एउटा उत्तराधिकार पनि पाएका छौं, उहाँकै आफ्नो इच्छाको परामर्शअनुसार सबै कुराहरू कार्यान्वयन गर्नुहुने उहाँको उद्देश्यअनुसार पहिले नै नियुक्त गरिएका भएर। एफिसी 1:11।

फाइ, जसलाई प्रायः ग्रीक अक्षर ϕ (फाइ) द्वारा जनाइन्छ, एक गणितीय स्थिरांक हो जसको मान लगभग 1.618033988749895 हुन्छ। यो संख्यालाई स्वर्ण अनुपात वा दैवी अनुपात भनेर चिनिन्छ। यो एक “अपरिमेय संख्या” हो, अर्थात् यसलाई साधारण भिन्नका रूपमा व्यक्त गर्न सकिँदैन, र यसको दशमलव रूप अनन्तसम्म दोहोरिन नदिई जारी रहन्छ।

स्वर्ण अनुपातका अनेक उल्लेखनीय गुणहरू छन्, र यो गणित, कला, वास्तुकला, प्रकृति तथा अन्य क्षेत्रहरूका विविध प्रसङ्गहरूमा देखा पर्छ। यो प्रायः आयत, पञ्चभुज, र द्वादशफलकजस्ता ज्यामितीय आकृतिहरूमा पाइन्छ, जहाँ लामो भुजाको छोटो भुजासँगको अनुपात phi सँग बराबर हुन्छ।

कला र वास्तुकलामा, स्वर्ण अनुपातले सौन्दर्यपरक रूपमा मनोहर अनुपातहरू उत्पन्न गर्छ भन्ने विश्वास गरिन्छ। इतिहासभरि, प्राचीन सभ्यतादेखि पुनर्जागरणकाल हुँदै त्यसपछिसम्म, कलाकारहरू र वास्तुकारहरूले रचनाहरू, भवनहरू, तथा कलाकृतिहरूको रूपरेखा बनाउन यसको प्रयोग गरेका छन्। गणितमा, स्वर्ण अनुपात विभिन्न गणितीय समीकरणहरू र श्रेणीहरूमा प्रकट हुन्छ, जसमा फिबोनाची श्रेणी पनि समावेश छ, जहाँ प्रत्येक पद अघिका दुई पदहरूको योग हुन्छ। फिबोनाची श्रेणीका पदहरू बढ्दै जाँदा, क्रमागत पदहरूको अनुपात फाइतर्फ अभिसरण गर्छ।

पद 16:18 मा, हामी गणितीय फाइ (1.618...) भेट्छौं। “आफ्नै इच्छाको सल्लाहअनुसार सबै कुरा कार्यान्वयन गर्नुहुने” परमेश्वर येशूले, अन्तिम दिनहरूमा नरकका ढोकाहरूको विरुद्ध आफ्नो मण्डलीको युद्धभूमिलाई पहिचान

गराउने भविष्यसूचक भूगोलभित्र पल्मोनी, अर्थात् अद्भुत सङ्ख्या, वा रहस्यहरूको गणनाकर्ता हुनुको आफ्नो हस्ताक्षर स्थापित गर्ने निर्धारण गर्नुभयो। त्यस भविष्यसूचक युद्धभूमिमा, सङ्ख्याहरूमाथिको आफ्नो नियन्त्रणद्वारा, उहाँले एक लाख चवालीस हजारलाई “पत्रुस” द्वारा प्रतिनिधित्व गर्नुभयो, जसको नाम “सिमोन” —परेवाको सन्देश सुन्ने—बाट परिवर्तन भई “पत्रुस” राखियो; यसरी उहाँले एक लाख चवालीस हजारलाई अन्तिम दिनहरूमा आफ्ना करारका प्रजाका रूपमा चिह्नित गर्नुभयो।

उहाँले आफ्नो मण्डली निर्माण गर्न रोज्नुभएको “चट्टान” लेवीव्यवस्था छब्बीसका “सात पटक”को आधारशिला, अर्थात्जगको चट्टान तथा मुख्य कुनाको ढुंगा हो, किनकि ख्रीष्टबाहेक अर्को कुनै साँचो जग छैन। ख्रीष्टको बलिस्मादेखि, जब शिमोनले परेवाको सन्देश “सुने”, मृत समुद्रको क्रूससम्म, बाह्र सय साठी दिनसम्म, प्रत्येक दिन दुईपटक, बिहान र साँझको बलि चढाइन्थ्यो; बाह्र सय साठी दिनको अन्तिम दिनमा मात्र त्यसको अपवाद भयो, किनकि त्यस दिन साँझको बलि पूजाहारीबाट उम्कियो, र क्रूसमा ख्रीष्टले दुई हजार पाँच सय बीसौँ भेटीको रूपमा मृत्यु भोग्नुभयो।

“सबैतिर भय र भ्रम छ। पूजारी बलिदानका पशुलाई मार्न लागेका छन्; तर चक्कु उसको शक्तिहीन हातबाट खस्छ, र थुमा उम्कन्छ। परमेश्वरका पुत्रको मृत्युमा प्रतिरूपले वास्तविक पूर्तिसँग भेट गरेको छ। महान् बलि अर्पण गरिइसकेको छ। परमपवित्र स्थानतर्फको मार्ग खोलिएको छ। सबैका निम्ति नयाँ र जीवित मार्ग तयार गरिएको छ। अबदेखि पापी, शोकाकुल मानवजातिले महायाजकको आगमनको प्रतीक्षा गरिरहनु आवश्यक छैन।” *The Desire of Ages*, 757.

उहाँले आफ्नो मण्डली निर्माण गर्नुहुने “चट्टान” भनेको त्यो आधारशिला हो, जसलाई निर्माणकर्ताहरूले अस्वीकार गरे; त्यसको संख्या “दुई हजार पाँच सय बीस” हो। एउटा छोटो पदमै ख्रीष्टले आफूलाई सबै कुराका स्वामीका रूपमा प्रस्तुत गर्नुहुन्छ, र जब उहाँ त्यसो गर्नुहुन्छ, उहाँ दानियल अध्याय एघारका पद तेह्रदेखि पन्ध्रसम्म उभिरहुन्छ र बोल्नुहुन्छ।

अनि म तिमीलाई यो पनि भन्दछु, कि तिमी पत्रुस हौ, र यस चट्टानमाथि म मेरो मण्डली निर्माण गर्नेछु; र पातालका ढोकाहरू त्यसको विरुद्धमा प्रबल हुने छैनन्। मत्ती 16:18।

हामी यस अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“गुप्त कुराहरू परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरकै हुन्; तर प्रकट गरिएका कुराहरू सधैंभरि हाम्रा र हाम्रा सन्तानका हुन्।” व्यवस्था 29:29। परमेश्वरले सृष्टिको कार्य ठीक कसरी सम्पन्न गर्नुभयो, त्यो उहाँले मानिसहरूलाई कहिल्यै प्रकट गर्नुभएको छैन; मानवीय विज्ञानले सर्वोच्चका रहस्यहरू खोजेर पत्ता लगाउन सक्दैन। उहाँको सृजनात्मक शक्ति उहाँको अस्तित्वजत्तिकै अगम्य छ।”

“परमेश्वरले विज्ञान र कलाका दुवै क्षेत्रमा संसारमाथि ज्योतिको बाढी खन्यिन दिनुभएको छ; तर जब आफूलाई वैज्ञानिक ठान्ने मानिसहरूले यी विषयहरूमाथि केवल मानवीय दृष्टिकोणबाट विचार गर्छन्, तब तिनीहरू निश्चय नै गलत निष्कर्षहरूमा पुग्नेछन्। यदि हाम्रा सिद्धान्तहरूले पवित्रशास्त्रमा पाइने तथ्यहरूसँग विरोध गर्दैनन् भने, परमेश्वरको वचनले प्रकट नगरेको कुराभन्दा पर अनुमान गर्नु निर्दोष हुन सक्छ; तर जो परमेश्वरको वचनलाई त्यागेर उहाँका सृष्टि गरिएका कार्यहरूको वैज्ञानिक सिद्धान्तहरूको आधारमा व्याख्या खोज्छन्, तिनीहरू नक्सा र दिशा-सूचक यन्त्रविनै अज्ञात महासागरमा बगिरहेका हुन्छन्। अनुसन्धानमा परमेश्वरको वचनद्वारा मार्गदर्शन नपाएमा, सबैभन्दा महान् बुद्धिहरू पनि विज्ञान र प्रकाशनबीचका सम्बन्धहरू पहिल्याउने आफ्नो प्रयत्नमा अलमलमा पर्छन्। किनकि सृष्टिकर्ता र उहाँका कार्यहरू तिनीहरूको समझभन्दा यति पर छन् कि तिनीहरू प्राकृतिक नियमहरूद्वारा तिनको व्याख्या गर्न असमर्थ हुन्छन्, त्यसैले तिनीहरू बाइबलको इतिहासलाई अविश्वसनीय ठान्छन्। पुरानो र नयाँ करारका अभिलेखहरूको विश्वसनीयतामाथि शङ्का गर्नेहरूलाई अझ एक कदम अघि बढेर परमेश्वरको अस्तित्वमाथि पनि शङ्का गर्न लगाइनेछ; र त्यसपछि, आफ्नो लङ्गर गुमाइसकेपछि, तिनीहरू अविश्वासका चट्टानहरूमाथि ठोक्कैदै भौँतारिन छोडिनेछन्।”

“यी व्यक्तिहरूले विश्वासको सरलता गुमाएका छन्। परमेश्वरको पवित्र वचनको दैवी अधिकारप्रति दृढ विश्वास हुनुपर्छ। बाइबललाई मानिसहरूका विज्ञानसम्बन्धी धारणाहरूद्वारा जाँचिनु हुँदैन। मानवीय ज्ञान अविश्वसनीय मार्गदर्शक हो। खोट निकाल्ने उद्देश्यले बाइबल पढ्ने संशयवादीहरूले, विज्ञान वा प्रकाशना दुवैमध्ये कुनै एकको अपूर्ण बुझाइका कारण, तिनीहरूका बीच विरोधाभास भेटिएको दाबी गर्न सक्छन्; तर ठीकरीतिले बुझ्दा, तिनीहरू पूर्ण सामञ्जस्यमा छन्। मोशाले परमेश्वरका आत्माको मार्गदर्शनअन्तर्गत लेखे, र भूविज्ञानको सही सिद्धान्तले उनका कथनहरूसँग मेल नमिलाउन नसकिने खोजहरूको दाबी कहिल्यै गर्नेछैन। सत्य, चाहे प्रकृतिमा होस् वा प्रकाशनमा, आफ्ना सबै अभिव्यक्तिहरूमा आफैँसँग सुसंगत हुन्छ।”

“परमेश्वरको वचनमा यस्ता धेरै प्रश्नहरू उठाइएका छन् जसको उत्तर अत्यन्त गहन विद्वानहरूले पनि कहिल्यै दिन सक्दैनन्। यी विषयहरूतर्फ हाम्रो ध्यान यस उद्देश्यले आकृष्ट गराइन्छ कि हामीलाई देखाओस्—दैनिक जीवनका सामान्य कुराहरूका बीचमा पनि कति धेरै यस्ता कुरा छन्, जसलाई सीमित बुद्धिले, आफ्नो सारा घमण्डपूर्ण ज्ञानका साथ पनि, पूर्णतः कहिल्यै बुझ्न सक्दैन।”

“तथापि विज्ञानका मानिसहरू ठान्दछन् कि तिनीहरूले परमेश्वरको बुद्धिलाई, उहाँले के गर्नुभएको छ वा के गर्न सक्नुहुन्छ भन्ने कुरा, बुझ्न सक्छन्। यो धारणा व्यापक रूपमा प्रचलित छ कि उहाँ आफ्नै व्यवस्थाहरूद्वारा सीमित हुनुहुन्छ। मानिसहरूले या त उहाँको अस्तित्वलाई इन्कार गर्छन् वा उपेक्षा गर्छन्, अथवा मानव हृदयमाथि उहाँको आत्माको कार्यसमेत सबै कुराको व्याख्या गर्न खोज्छन्; अनि तिनीहरूले अब उहाँको नामको आदर गर्दैनन् वा उहाँको शक्तिको भय मान्दैनन्। तिनीहरू अलौकिक कुरामा विश्वास गर्दैनन्, किनकि तिनीहरूले परमेश्वरका व्यवस्थाहरू वा तीमार्फत उहाँको इच्छालाई कार्यान्वयन गर्न सक्ने उहाँको असीम शक्तिलाई बुझ्दैनन्। सामान्य प्रयोगमा ‘प्रकृतिका नियमहरू’ भन्ने पदावलीले भौतिक संसारलाई शासन गर्ने नियमहरूको सम्बन्धमा मानिसहरूले पत्ता लगाउन सकेका कुराहरूलाई समेट्दछ; तर तिनीहरूको ज्ञान कति सीमित छ, र सृष्टिकर्ताले आफ्नै व्यवस्थासँग पूर्ण सामञ्जस्यमा रहँदै तैपनि सीमित प्राणीहरूको समझभन्दा सर्वथा पर कार्य गर्न सक्ने क्षेत्र कति विशाल छ!”

“धेरैले यस्तो शिक्षा दिन्छन् कि पदार्थमा जीवनदायी शक्ति निहित हुन्छ—कि केही गुणहरू पदार्थमा प्रदान गरिन्छन्, र त्यसपछि त्यसलाई आफ्नै अन्तर्निहित ऊर्जाले कार्य गर्न छोडिन्छ; अनि प्रकृतिका क्रियाहरू निश्चित नियमहरूको अनुरूप सञ्चालन हुन्छन्, जसमा परमेश्वर स्वयं पनि हस्तक्षेप गर्न सक्नुहुन्न। यो मिथ्या विज्ञान हो, र परमेश्वरको वचनद्वारा समर्थित छैन। प्रकृति आफ्ना सृष्टिकर्ताकी सेविका हो। परमेश्वरले आफ्ना नियमहरू रद्द गर्नुहुन्न वा तिनको विपरीत कार्य गर्नुहुन्न, तर उहाँले तिनैलाई निरन्तर आफ्ना साधनका रूपमा प्रयोग गरिरहनुहुन्छ। प्रकृतिले एक बुद्धि, एक उपस्थिति, एक सक्रिय शक्ति, जसले उसका नियमहरूभित्र र तिनमार्फत कार्य गर्दछ, त्यसको साक्षी दिन्छ। प्रकृतिमा पिता र पुत्रको निरन्तर कार्य विद्यमान छ। ख्रीष्ट भन्नुहुन्छ, ‘मेरा पिता अहिलेसम्म काम गरिरहनुहुन्छ, र म पनि काम गरिरहेछु।’ यूहन्ना 5:17।”

नेहेम्याहमा अभिलेखित आफ्नो स्तुतिगानमा लेवीहरूले गाए, ‘तपाईं, केवल तपाईं नै एकमात्र परमप्रभु हुनुहुन्छ; तपाईंले स्वर्ग, स्वर्गहरूको स्वर्ग, तिनका सबै सेनासहित, पृथ्वी र त्यसमा भएका सबै थोकहरू ... बनाउनुभयो, र तपाईं तिनीहरू सबैलाई धारण गर्नुहुन्छ।’ नेहेम्याह ९:६। यस संसारको सन्दर्भमा, परमेश्वरको सृष्टिको कार्य पूर्ण भइसकेको छ। किनकि ‘संसारको जग बसालिनुअघि नै ती कार्यहरू पूरा गरिएका थिए।’ हिब्रू ४:३। तर उहाँको शक्ति अझै पनि उहाँको सृष्टिका वस्तुहरूलाई धानिराख्न प्रयोग भइरहेको छ। एकपटक गतिमा ल्याइएको यन्त्रणा आफ्नै अन्तर्निहित शक्तिद्वारा चलिरहन्छ, त्यसैले नाडी धड्कन्छ र सासपछि सास चलिरहन्छ, यस्तो होइन; बरु हरेक सास, हृदयको हरेक स्पन्दन, उहाँको सर्वव्यापी हेरचाहको प्रमाण हो, जसमा ‘हामी जीवित रहन्छौं, चलायमान हुन्छौं, र हाम्रो अस्तित्व छ।’ प्रेरित १७:२८। पृथ्वीले वर्षेपिच्छे आफ्ना उब्जनीहरू फलाउँछे र सूर्यको वरिपरि आफ्नो गति निरन्तर राखिरहन्छ, त्यो पनि कुनै अन्तर्निहित शक्तिका कारण होइन। परमेश्वरको हातले ग्रहहरूलाई डोर्काउँछ र तिनलाई स्वर्गमण्डलमा आफ्नो व्यवस्थित यात्रामा तिनका स्थानमा कायम राख्छ। उहाँले ‘तिनीहरूका सेनालाई गिन्तीअनुसार बाहिर ल्याउनुहुन्छ; उहाँले तिनीहरू सबैलाई नामैले बोलाउनुहुन्छ; उहाँको सामर्थ्यको महानताका कारण, किनकि उहाँ शक्तिमा प्रबल हुनुहुन्छ; एउटा पनि हराउँदैन।’ यशैया

४०:२६। उहाँकै शक्तिद्वारा वनस्पति फस्टाउँछ, पातहरू पलाउँछन् र फूलहरू फुल्छन्। उहाँ 'पहाडहरूमा घाँस उम्रन लगाउनुहुन्छ' (भजनसंग्रह १४७:८), र उहाँद्वारा नै उपत्यकाहरू उर्वर बनाइन्छन्। 'जङ्गलका सबै पशुहरू ... आफ्नो आहार परमेश्वरबाट खोज्छन्,' र सबै जीवित प्राणी, सबैभन्दा सानो कीराबाट लिएर मानिससम्म, दैनिक रूपमा उहाँको व्यवस्थापकीय हेरचाहमा आश्रित छन्। भजनकारका सुन्दर शब्दहरूमा, 'यी सबै तपाईंको प्रतीक्षा गर्छन्... तपाईंले दिनुहुन्छ, तिनीहरूले बटुल्छन्; तपाईंले आफ्नो हात खोल्नुहुन्छ, तिनीहरू असल कुराले तृप्त हुन्छन्।' भजनसंग्रह १०४:२०, २१, २७, २८। उहाँको वचनले तत्त्वहरूलाई नियन्त्रण गर्छ; उहाँले आकाशलाई बादलले ढाक्नुहुन्छ र पृथ्वीका लागि वर्षाको तयारी गर्नुहुन्छ। 'उहाँले ऊनझैँ हिउँ दिनुहुन्छ; उहाँले तुसारोलाई खरानीझैँ छर्नुहुन्छ।' भजनसंग्रह १४७:१६। 'जब उहाँले आफ्नो स्वर उच्चारण गर्नुहुन्छ, तब आकाशमा जलहरूको बहुलता हुन्छ, र उहाँले पृथ्वीका छेउहरूबाट वाष्पलाई उकास्नुहुन्छ; उहाँले वर्षासँगै बिजुली बनाउनुहुन्छ, र आफ्नो भण्डारहरूबाट वायु निकाल्नुहुन्छ।' यर्मिया १०:१३।

“परमेश्वर सबै कुराको आधार हुनुहुन्छ। सबै सत्य विज्ञान उहाँका कार्यहरूसँग समन्वयमा हुन्छ; सबै सत्य शिक्षा उहाँको शासनप्रति आज्ञाकारितातर्फ डोर्‍याउँछ। विज्ञानले हाम्रो दृष्टिमा नयाँ-नयाँ आश्चर्यहरू खोलेदिन्छ; त्यो उचाइसम्म उड्छ, र नयाँ गहिराइहरू अन्वेषण गर्छ; तर त्यसले आफ्नो अनुसन्धानबाट दैवी प्रकाशसँग बाझिने केही पनि ल्याउँदैन। अज्ञानताले विज्ञानको आह्वान गर्दै परमेश्वरबारेका मिथ्या धारणा समर्थन गर्ने प्रयास गर्न सक्छ, तर प्रकृतिको पुस्तक र लिखित वचनले एकअर्कामाथि प्रकाश पार्छन्। यसरी हामी सृष्टिकर्ताको आराधना गर्न र उहाँको वचनमाथि बुद्धिसंगत भरोसा राख्न डोर्‍याइन्छौं।” प्याट्रिआर्क्स एन्ड प्रोफेट्स, १९३-१९५।